

HELL'S TOUR +

Ježkovy voči...

1996

JEŽKOVY VOČI

Začíná další z neuvěřitelných a neskutečných akcí. Start probíhá právě nyní. Je **26.4. 1996**, 16 hodin. Zatím je na startu Blanka, Oldoslav a já. Chybí Michal, kterého zdržují pracovní povinnosti. My ostatní dokončujeme přípravy k odjezdu. Michal dorazil v 16.22. I on dokončuje přípravy na odjezd. Bohužel, jako vždy poněkud pomalu, zato však zvolna. V 16.45 odjíždíme. Dnešní cíl je v domečku na úpatí hory Říp. Prahu chceme opustit směrem na Roztoky. Olda navrhl jet jakýmsi parkem a minout tak Výstaviště a Stromovku. Proč ne. Přestože na silnicích burácí páteční provoz, nás se vůbec netýká. Vyloupli jsme se na výpadovce v Suchdole. Jede se velmi dobře. Slunce svítí a je skvěle. Projeli jsme Roztoky, V. Přílepy... a známými cestami se blížíme k domečku. Slunce zapadá. Jen mě mrzí, že nás opustil Olda. Prý je ještě zima...



Dobře si povšimněte nádherné hry barev v horní části obrázku, jaké jsou krásné přechody mezi temně fialovou a jasně oranžovou, což skvěle kontrastuje s hnědou barvou pole v dolní části obrázku...

Dojždíme do Straškova. A hurá do hospody. Jak také jinak. Nehodláme se samozřejmě opít, ale rádi bychom se řádně přejedli. Nepodařilo se. Ono tu totiž malinko podražilo a mimo to, ...večeři dej nepříteli. No i tak jsme povečeřeli. Dojedli jsme, venku se setmělo a hlavně ochladilo. Naštěstí je to už jen kousek. Jedeme. Blížíme se k Řípu a těšíme se, jak zalehneme. Už jsme sjeli ze silnice, sesedli, protože tady se jet nedá a došplhali na pole, kde je domeček. Doplahočili jsme se k němu a zaparkovali. Vzal jsem pobočné světlo a šel zkontrolovat interiér domku. Posvítíl jsem dovnitř a měl jsem dojem, že se budu moc a moc zlobit. Nějakej idiot natahal dovnitř kusy stromů, naházel tam všechny dlaždice a cihly, které jsme během let, co sem jezdíme, vytahali ven a složili, a to vše pokryl rozsápaným erotickým časopisem. Hle co může způsobit nedostatek sexu. Pro nás z toho plyne, že nocleh tady nebude. Během poslední návštěvy těchto končin jsme při procházce vlhým podvečerem objevili podobný domeček, který je zamčený a jistě také hlídáný. Ale hned vedle něho je terén vhodný na stavbu doupěte. Po průzkumu jsme tam zajeli a doupě opravdu postavili. A zase to není tak, jak to chceme. Ona je tu totiž pout'. Tím na malé ploše vzniká velký kravál a nás ruší a otravuje. Zalézáme a modlíme se, aby diskoška skončila pokud možno před rozedněním. Podle toho, co sem doléhá je to docela možné. V záplavě zvuků rozeznáváme dechovku. To znamená, že jsou všichni úplně na plech. Nevím za jak dlouho k tomu došlo, ale najednou bylo ticho. Usínáme.

Technická data:

| Místo (název) | Maximální rychlost (km/h) | Celková kilometráž (km) | Denní kilometráž (km) | Denní průměrná rychlost (km/h) | Teplota vzduchu (°C) |
|------------------|---------------------------------|-------------------------------|-----------------------------|--------------------------------------|----------------------------|
| ŘÍP | 48,0 | 548,4 | 54,1 | 15,9 | 11-26 |

Ráno 27.4. sobota

Budí mě cosi nepříjemného. Kontrola vnitřních částí neukazuje nic mimořádného. „...vás vítáme na našem...“ Tak už vím, co mě to probudilo. Je to hluk z pouti. Blanka už taky nespí a Michal se snaží uniknout hlouběji do spacáku. Vlivem vedra jej však musí za chvíli opustit a připojit se k ranním činnostem.



Je krásný den, tedy až na ten zvukový doprovod. Nasnídali jsme se, prostudovali dnešní trasu a odjíždíme.

Až k obci Rovné jde vše dobře. Tady je ovšem závora přes cestu, u ní stojej policajti, za ní pořadatelé a kolem je neskutečná skrumáž lidí. Obec je z důvodu pouti zcela neprodyšně uzavřena. Průchod, nebo průjezd na kole stojí 20 Kč a je bez vstupenky. Vstupenka do obce stojí 50 Kč. V žádném případě nehodlám tento způsob vydělávání peněz podporovat. Objedeme to. Pořadatelé nás ujistili, že objížďka je dlouhá 8 km a vede po polních cestách. Po silnici je to 11 km. Jsou to dobří obchodníci. Snažej se nám vnutit své služby. Akorát netušej, že před nimi nestojej zání idioti, kteří to tu neznaj a raději jim dají peníze za průjezd. Kašlem na ně, objedeme to. To co říkali je úplná blbost. Za nějakou chvíli se ukázalo, že mám pravdu. Kousek odtud vede do středu obce ještě jedna cesta a ta není hlídáná. To jsou ale pitomci! Projeli jsme tudy a ocitli se v centru neuvěřitelného hluku a spousty lidí. Za vesnicí jsme si oddychli a pokračovali směrem na Mělník. Dnešní etapa má končit kousek za Ještědem. Máme tedy co dělat. Jsme 7 km od Řípu. Jede se báječně, počasí je skvělé, nikdo kolem netropí hluk, zkrátka paráda.

Dojeli jsme do Mělníka, doplnili zásoby, zbaštili jogurt a pokračujeme v cestě. Míříme po východním okraji Kokořínska do

Bělé p. Bezdězem, přičemž to tu vypadá takto:



Je to tak krásné, že z toho jde na člověka hlad. Zastavujeme proto v obci Mšeno za účelem oběda. Pak pokračujeme do Bělé. Pořád se jede dobře, svítí slunce a teplota se drží na 25°C. Blanka s Michalem si oddechli, když jsem jim řekl, že nebudu trvat na tom, aby v rámci poznávání vlasti vylezli na Bezděz. Projeli jsme Bělou a stoupáme do vrchu směrem na Kuřivody. V tom cosi zle zarachotilo u středu a zasekly se mi pedály. Prakticky okamžitě jsem stál. Přesmykač usoudil, že si vezme náhradní volno a nebude přesmýkat. Dvacet minut jsem ho přesvědčoval, že je to nesmysl. Nakonec zvítězila síla mé osobnosti a kleští, které jsem při přesvědčování použil a můžeme pokračovat. Nejede se nejlépe. Mají to tady do kopce. Hodně! Vjíždíme do bývalého vojenského prostoru Kuřivody. Teď je tady uprchlický tábor. Kolem je krásný les. Jako konec konců všude ve všech vojenských prostorech. Vojáci toho totiž při svém blbnutí nezničí tolik, jako obyčejní lidi normálním provozem. Dojeli jsme do Kuřivod, takto bývalé Sovětské vojenské základny. Vesnici tvoří 7 velkých paneláků, pár baráček a kasáren. Nikde ani živáčka. Okna a dveře jsou zatlučeny prkny, skla jsou rozbita, přilehlé kůlny pobořeny a na všem leží mocná vrstva prachu. Jen na jednom polorozpadlém baráčku intenzivně hákují nějací zoufalci a snaží se opravit střechu.

Pojedeme pryč. Není to však jen tak. V mapě je odbočka a silnice, která je ta jediná správná pro další postup. Projeli jsme vesnicí tam i nazpátek, ale odbočka tu není. Tam, co by měla být se do daleka rozprostírají kasárna sovětské posádky. Nic tam není, ale hlídají to tu. Pokus o objezd ztroskotal na cestě končící v poli. Musíme jet jinudy. Pojedeme tedy na Mnichovo Hradiště a cestou je odbočka na Klášterec n. J. Tudy se dostaneme s malou zajížděčkou zpět na trasu. Tedy s malou... Dobře vidím, že je to 20 km. Jede se však dobře. Odpolední slunce hřeje, cesta vede údolím, kolem kvetou nějaké vyčuhováky (výraz pro rostliny všeho druhu nepřesahující výšku 10 cm). Ve vzduchu je cítit čerstvé jaro. Dojeli jsme k ceduli Klášterec n. J. Tady máme odbočit. Nebude to tak složité, je tu zřetelně označená křižovatka s odbočkou na Osečnou. Tam chceme. Taky je tu vidět jiný obrázek. A sice Klášterecký pivovar. Pro ty, kteří jej neznají uvedu toto: Celá stavba je viditelně původem hrad, postavený tak kolem roku 1400. Později byl přebudován na velký zámek a v roce 1570 byl ze zámku přeměněn na pivovar. Dnešní obrázek vypadá asi takhle: Představte si velký zámek na kopci, z něhož koukají tovární komíny a skoro ze všech zdí vyvěrají nějaké roury. Dost hrozné. Jedeme dál. Projíždíme kolem pivovaru a musíme dost do kopce. Trvá to nepříjemně dlouho. Už jsme na vrcholu. Ještě kousek jedeme a pak jsem dostal geniální nápad. Nasvačíme se.



Michal na obrázku nepojídá odpadky, jak by se na první pohled zdálo, ale vylizujelobal od buchet, které právě spořádal.

Ještě chvíli jsme odpočívali a pak se vydali na další cestu. Na obzoru je vidět Bezděz. Máme za sebou asi polovinu zajížd'ky. Neradostná bilance. Trochu se ochladilo, ale pořád se jede dobře. Nejspíš to bude náladou, kterou nezkazila ani ta zajížd'ka. Nakonec, kdy jindy bychom se sem podívali? Nejspíš nikdy, protože tu není nic mimořádného. Takhle jsme se dozvěděli, že tu mají pěknou českou krajinu se spoustou úplně normálních vesniček. V některých se dokonce rázně vypořádali s problémem umístění místního zastupitelstva...



Například v Neveklovicích zasedají páni radní zde...

Možná by stálo za zvážení, zda tento model nepoužít i ve větších městech. Rozhodně by se tím ušetřila spousta milionů ze státní kasy za stěhování úřadů. Stačilo by přijet s jeřábem a valníkem a celý úřad, nebo ministerstvo mohlo přesídlit kdykoliv kamkoliv. Představte si, že jdete třeba na ministerstvo zahraničí a místo takovéto buňky je tam jen volný plac a na něm stojí cedule s nápisem „MINISTERSTVO PŘEMÍSTĚNO“. No, ještě by se to mělo nejspíš trochu promyslet... Jedeme dál. Setmělo se. Kromě toho bych něco snědl a trochu si odpočinul. Přijíždíme k hospodě. Jmenuje se „U NEVYHOŠTĚNÝCH“. To se mi líbí. Zalezli jsme dovnitř, posadili se ke stolu a dali si sekanou. V televizi běží film

Policajt ve školce. Dojedly jsme, zaplatili a jak tak koukám na Blanku, daleko nedojedeme. Vypadá jako po vykopání deseti metrů výkopu pro kanalizaci. Kromě toho na palubě svítí údaj 94 km. Dobře, hledáme nocleh. Zakrátko jsme jej našli, postavili doupe, přichystali se ke spánku



a zalehli...

Technická data:

| Místo (název) | Maximální rychlost (km/h) | Celková kilometráž (km) | Denní kilometráž (km) | Denní průměrná rychlost (km/h) | Teplota vzduchu (°C) |
|------------------|---------------------------------|-------------------------------|-----------------------------|--------------------------------------|----------------------------|
| STRÁŽIŠTĚ | 55,5 | 644,4 | 96,0 | 15,1 | 11-26 |

Ráno 28.4. neděle

Odjíždíme. Je lehce pod mrakem a fouká vítr. Znovu si gratuluji k výběru místa noclehu. Byli jsme zalezlí v malém lesíku, uprostřed něhož byl sad. Tím jsme za vodou. Vlastně za větrem. Jedeme po okreskách do obce Vápno. Kousek odtud jsme se měli napojit na původní trasu. Nedojde k tomu. Musíme se otočit a mazat domů. Víme, že je to přes 100 km. Uděláme oblouk, projedeme Mnichovým Hradištěm a dojedeme do Mladé Boleslavi, kde se napojíme na návratovou trasu. Po průjezdu několika vesniček jsme sjeli do údolí říčky Mohelky a jedeme po rovině až do Hradiště. To

jsme projeli, přičemž jsme podnikli neúspěšný pokus o naobědvání se v nějaké hospodě. Tento neúspěch nás stíhal až do Kosmonos. Tady jsme hospodu našli hladce. Spolehl jsem se totiž na svou



paměť a ta mi řekla, že se seskupením Hells jsme tudy projížděli nejmíň stokrát. Hospoda je skutečně tam, co vždycky byla, zaplivaná je také jako dříve, čímž je všechno v pořádku a dáváme si tady oběd. Byl smažák s bramborem. Celkem se jim to podařilo. Jedeme dál. Projeli jsme Boleslav, pustili se údolím Jizery do Zámostí. Jede se velmi dobře. Slunce svítí, teploměr ukazuje 24°C. V Zámostí je to trochu po kostkách a hodně do kopce. Je krátce po třetí hodině, do Prahy je ještě dost daleko a jsme limitováni šestou hodinou večerní. Jedeme dál. Neděje se nic mimořádného. Projíždíme jednu vesnici za druhou, je krásně, a všude kolem zuří jaro. Na silnicích začínají přibývat auta. Nesouvisí to s jarem, ale s nedělní odpolední špičkou. Projeli jsme Kostelec n. L. Čím blíže

jsme ku Praze tím víc aut nás předjíždí. Právě jsme minuli koncovou ceduli s nápisem Líbeznice. Do Prahy už je to jen malý kousek. Teď se jede o něco lépe, protože souběžně s námi vede motorovka a všechna auta jedou tam. A to už jsme v Praze a blížíme se k Ďáblicím. Tady mám v plánu odbočit na Prosek, sjet Estakádu a přes Vysočany jet na Žižkov. Podařilo se. Zastavujeme na stadiónu a Blanka mi řekla, že důvod nedělních brzkých dojezdů

dávno pomínl a že jsme v závěru hnali zbytečně... zatracený ženský plemeno!!!



odstrojili jsme kola a ... už aby byl další výjezd.

Technická data:

| Místo (název) | Maximální rychlost (km/h) | Celková kilometráž (km) | Denní kilometráž (km) | Denní průměrná rychlost (km/h) | Teplota vzduchu (°C) |
|------------------|---------------------------------|-------------------------------|-----------------------------|--------------------------------------|----------------------------|
| Praha | 60,0 | 754,0 | 109,5 | 17,3 | 18-25 |

Účast: 3 jezdci; Blanka, Michal a Dig.

Oficiálně přiznaná kilometráž: 259,6

TRASA
„JEŽKOVY
VOČI“

mapa Mělnicko-Slánsko

PRAHA Suchdol

ROZTOKY

VEL. PŘÍLEPY

TURSKO

KRALUPY n.V.

VELVARY

VODOCHODY

STRAŠKOV

VRAŽKOV

domeček

ROVNÉ

KRABČICE

CÍTOV

MĚLNÍK

STŘEMY

NEBUŽELY

MŠENO

Hrubý důl

LOBEČ

DOUBRAVICE

BŘEZOVICE

BŘEZINKA

BĚLÁ p.B.

Studený důl

DOUBRAVA

dále Vojenská automapa

KUŘIVODY

ŽIDLOV

OLŠINÁ

ZÁBRDÍ

OSEČNÁ

dále Jizerské h.

Janův Důl

HODKY

JEŠTĚD

LIBEREC

dále Vojenská automapa

PILÍNKOV

DLOUHÝ MOST

ZÁSKALÍ

HODKOVICE n.M

JÍLOVÉ

ŽDÁREK

ODOLENOVICE

JENIŠOVICE

TURNOV

PŘÍŠOVICE

DOUBRAVA

HOR. BOUSOV

SUKORADY

ML. BOLESLAV

dále Mělnicko-Slánsko

ČEJETICKY

BEZDĚČÍN

ZÁMOSTÍ

JIZERNÍ VTELNO

BEZNO

MĚLNICKÉ V.

VYS. LIBEŇ

BYŠICE-LIBICE

ČEČELICE

VŠETATY

KOSTELEC n/L

MRATÍN

SLUHY

VELEŇ

MIŠKOVICE

PRAHA

© Hell's Tour_{plus} 1996
Dig & Blk & Msh
Neprodejné
e-mail: dig@hellstour.cz